

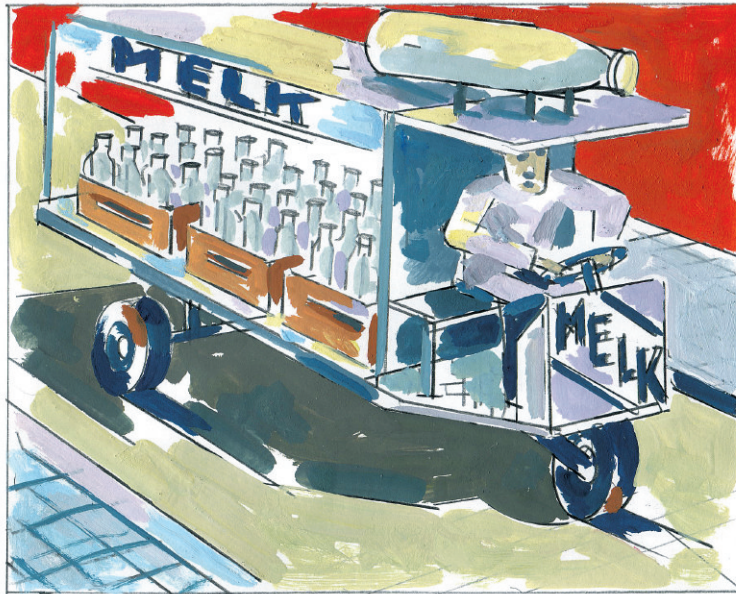
Europese politici beslissen

Het melkaanbod van Canadese boeren wordt (net als dat van Japanners) centraal afgestemd op de vraag. Prijs, kwaliteit en hoeveelheid melk -precies genoeg voor Canada- werd per jaar door boeren en overheid afgesproken. Bedrijven mochten meepraten, maar hadden niet zoals hier het laatste woord. Resultaat: 54 procent van de supermarktprijs ging naar de boer. In de VS is dat 31 procent, in Argentinië, met een nog 'vrijere' markt, slechts 20 procent. Hier is dat rond de 40 procent, maar toch zijn de prijzen voor de consument in Canada gelijk aan de onze. Zo'n Canadees systeem wilden een aantal van onze boeren ook wel. Maar Europese politici hebben anders beslist: in 2015 gaat het quotum eraf, komen er dus meer melk en lagere prijzen. Opschalen dan maar, en een grotere schuldenlast. Europese melkveehouders, verenigd in de *European Milk Board* hebben nog een verzoek lopen om regulering, maar de bedrijfslevenlobby is sterk. Bovendien, dat hadden we toch afgesproken, die vrije markt? **Greet Goverde-Lips** Nijmegen

NRC-schrijven

Angst voor deskundigen

Geinig idee: twee pagina's over schrijven. De ene redacteur signaleert dat opiniepagina's vol staan met stukken van matig geïnformeerde 'publicisten', terwijl de echte deskundigen alleen publiceren in vaktijdschriften. De andere redacteur, verantwoordelijk voor de opiniepagina, geeft ons inzicht in zijn selectiecriteria en laat daardoor zien hoe het zo ver heeft kunnen komen. En dan is er de columnist, directeur van een Taalkliniek. Daar hebben ze hun patiënten onderverdeeld in zes categorieën, van A1 tot C2. Op welke doelgroep mikt NRC eigenlijk? Vroeger was NRC een krant 'voor wie de nuance zoekt'. Nu gewoon voor B1, vrees ik. Waarom denk ik dat? Omdat de opiniere-dacteur wil dat een opiniestuk over drones begint met een 'brave Pakis-

taan' die tot 'boze terrorist' gemaakt werd. Emotie! Human interest! Dat kan doelgroep B1 nog nèt snappen. En zeker geen abstracte gedachten. De opiniere-dacteur wil ze niet: ze zijn te gemakkelijk. Ik denk dat B1 ze te moeilijk vindt. Intussen piekert de drone-deskundige zich suf, hoe hij aan een verhaal over een getroffen Pakistaan komt. Hij zou het kunnen verzinnen. Maar dat mag weer niet van de universiteit waar hij werkt. Het komt nooit meer goed tussen de 'echte deskundigen' en NRC, zolang die krant niet durft te mikken op een intelligentere doelgroep dan B1.

Huub Linthorst Den Haag

Gezondheidszorg

Koop zorg selectief in

De macht van zorgverzekeraars aan de onderhandelingstafel zou moeten leiden tot inkoop van goede en betaalbare zorg, bij de aanbieder in de regio met de betere en meest betaalbare zorg. In plaats van selectief in te kopen korten zij echter, zoals de minister vroeger deed, generiek op prijzen. Een

gemiste kans. De oogarts wil de patiënt beter laten zien. Een duidelijk 'product', dus het leent zich makkelijker voor dit nieuwe bekostigingsconcept. Maar in Het Oogziekenhuis merken we nog niets van selectieve inkoop, terwijl de tevredenheid van onze patiënten tot de hoogste van het land behoort en de zorgverzekeraars onze prijzen aantrekkelijk vinden. Ondertussen veranderen wel steeds meer patiënten van ziekenhuis, zij worden gedwongen naar ziekenhuizen te gaan met meer ervaring met complexe en minder frequente operaties. Ook bij ons neemt de stroom patiënten met complexe zorg toe. Een focus op kosten beschadigt alle nieuwe ideeën en passie die de zorg beter en betaalbaar kunnen maken. De zorgverzekeraars moet met hun productkennis selectief gaan inkopen in plaats van het globaal toepassen van macro kortingen. Zo niet, dan zijn we straks terug bij het starre globale budgetmodel van zorg, met de patiënt als grote verliezer.

Kees Sol Raad van Bestuur, Het Oogziekenhuis Rotterdam **Hans Lemij** Voorzitter Medische Staf

Persoonsgegevens

Burgers willen het zelf doen

Door decentralisatie van taken krijgen gemeenten komende jaren een grote informatiebehoefte. Om integrale hulpverlening te bieden, willen gemeenten graag alle beschikbare informatie koppelen. Terecht waarschuwt het College Bescherming Persoonsgegevens voor een situatie waarin straks alle medische en strafrechtelijke gegevens, informatie over werkverleden en meldingen van huiselijk geweld bij de gemeente op tafel komen te liggen. Maar het domein overstijgend samenwerken en kennisdelen biedt ook kansen: burgers hoeven hun verhaal niet steeds opnieuw te doen, interventies worden afgestemd, en hulp kan integraal effectiever geleverd worden. Delen van persoonlijke informatie hoeft geen probleem te zijn: mits de burger hier toestemming voor geeft. De oplossing is eenvoudig: niet de minister moet grenzen stellen aan het delen van persoonsgegevens, maar burgers zelf. Door de burger toegang te geven tot de eigen informatie en hem zelf te laten beslissen met wie hij die deelt, is de privacy gewaarborgd. Gemeenten als Amsterdam en Den Haag zijn al aan het experimenteren met deze vormen van dossiervorming.

Mila Bouwense en Laurens Waling Innovatie-adviseurs van Alares voor decentralisatie

Cultuur

Geef gewoon geld voor film

Gisteren werd bekend dat de regering met een stimuleringsmaatregel komt voor de Nederlandse film. Goed nieuws voor bijvoorbeeld scenario-schrijvers en regisseurs. Zo kunnen zij op een professionele manier films en televisie maken. Helaas kampen deze makers ondertussen ook met een ander probleem. Hun juridische positie staat zo onder druk dat ze, ondanks hun auteursrechten, ingewikkelde juridische procedures moeten starten om te voorkomen dat een belangrijke vergoeding die ze voor het uitzenden

van hun werk via de kabel ontvingen, zal verdwijnen. Deze vergoeding was een substantieel onderdeel van hun inkomen. Maar per 1 oktober 2012 zijn de kabelaars gestopt met het betalen ervan. De rechter oordeelde dat regisseurs recht hebben op een vergoeding, maar voegde toe: „Een en ander zal echter op een andere manier vorm moeten worden gegeven”. Vraag is hoe deze auteursrechtelijke vergoeding toekomstbestendig geregeld kan worden. In 1985 is namelijk een 'vermoeden van overdracht' in de Auteurswet opgenomen om te zorgen dat de producent makkelijker over de exploitatierechten kan beschikken. In ruil hiervoor is hij aan de makers een billijke vergoeding voor iedere exploitatie verschuldigd. Helaas komt er van deze vergoeding via de producent nauwelijks iets terecht. Dat er veel geld wordt verdiend met doorgifte", blijkt wel uit het winstcijfer van Ziggo, in het afgelopen kwartaal 89 miljoen euro. Alle makers van de film samen vragen een vergoeding van 25 cent per kabelabonnee, op een gemiddelde abonnementsprijs van ongeveer 25 euro per maand. Dat is 1 procent. Deze bescheiden vergoeding, hen door de Auteurswet in het vooruitzicht gesteld, zouden zij gewoon moeten kunnen ontvangen. Zo kunnen makers ook profiteren van succes van hun product.

Maarten Treurniet Regisseur (lid DDG) en voorzitter van VEVAM (uitgebreid artikel: <http://www.directorsgild.nl/> en DDG Gazet)